

Lars Løkke Rasmussens tale ved Folketingets åbning

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

3. oktober 2017

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Esbjerg Gymnasium. En blæsende dag i september. Udenrigsministeren, justitsministeren og jeg var på besøg.

Vi stod i en sal propfuld af unge mennesker. Og da udenrigsministeren spurgte, hvem der drømte om at rejse ud i verden for at læse eller arbejde, så røg hænderne i vejret. En skov af hænder. Mere end halvdelen af eleverne havde den drøm.

Danske unge har mod på verden. Det er godt.

Og det er bedst, hvis de kommer hjem igen med nye erfaringer og mod på livet. Vi har brug for dem.

Gennem historien har danskerne grebet mulighederne. Ude og hjemme. Vi har ikke stået stille. Vi har haft ambitioner. Drevet udviklingen frem.

Vores land er blevet rigere. Vores samfund tryggere. Danmark er blevet friere.

Rigere. Tryggere. Friere.

Det er den balance, Danmark er bygget på.

Hvor dynamik og udsyn er forudsætningen for velstand.

Hvor velstand er grundlaget for velfærd.

Det går godt i Danmark. Der er grund til optimisme. Nu skal vi have alle med ind i en lysere fremtid.

Regeringen har fra start fulgt en plan med fire konkrete mål.

For det første vil vi skabe flere private arbejdspladser. Så vi kan øge velstanden og dermed velfærden.

Siden folketingsvalget i 2015 er der skabt mere end 100.000 nye private job.

For det andet vil vi investere i det velfærdssamfund, som er afgørende for vores alle sammens tryghed.

Vi har investeret milliarder i bedre sundhed og kræftbehandling. Omsorg for de ældre. Og dagtilbud til børnene.

For det tredje vil vi flytte tusinder ud af passiv offentlig forsørgelse og ind i et aktivt liv, hvor den enkelte kan forsørge sig selv.

Jeg tror på værdien af at tage et ansvar. Vokse med opgaven. Bestemme over sit eget liv.

Nye tal, som er offentliggjort her til morgen, viser, at tusindvis af mennesker har flyttet sig den vej. På godt et år er antallet af personer på kontanthjælp faldet med 13.500.

Vi har nu det laveste antal på offentlig forsørgelse i 10 år.

For det fjerde vil vi tage styringen over, hvem der kommer hertil. Danmark skal ikke stå åbent. Antallet betyder noget.

Vi skal otte år tilbage for at finde et halvår, hvor så få har søgt asyl i Danmark.

Flere private arbejdspladser.

En stærkere kernevelfærd.

Flere med i arbejdsfællesskabet.

Styr på tilstrømningen til Danmark.

På alle fire mål går det fremad.

Væksten har bidt sig fast. Ledigheden er lav. Beskæftigelsen er høj.

Verden og Europa har revet sig løs af krisen. Det har selvfølgelig betydning.

Men vi har også selv løftet fremgangen. Regeringens politik gør en forskel.

Jeg vil sige tak til vores parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti for samarbejdet.

Jeg vil sige tak til Folketingets øvrige partier. I har alle bakket op om dele af regeringens politik. Flere af jer står bag vigtige forlig.

Jeg ser også frem til samarbejdet i det nye Folketingsår.

For selvom det går godt. Og det går sådan set ret godt. Så er vi ikke i mål.

Vi har givet opsvinget flyvehøjde. Nu skal vi give det flyvelængde.

Dansk økonomi er bomstærk. I årene frem mod 2025 bliver vi rigere. Vi har et ekstra råderum i den offentlige økonomi på 36 mia. kr.

De penge skal vi bruge klogt.

For det første vil regeringen bruge 5 mia. kr. på flere offentlige investeringer. Motorveje. Digital infrastruktur. Som binder Danmark sammen.

Mange penge – men langt fra dem alle.

For det andet vil vi bruge 7 mia. kr. af råderummet på at lette skatter og afgifter. Give iværksætterne bedre adgang til kapital. Ansøre til forskning og udvikling.

Mange penge – men langt fra dem alle.

Og dermed har vi for det tredje endnu flere penge – langt det meste – tilbage til alt det andet, vi også vil.

Som at styrke politiet og forsvaret. Investere i tryggere velfærd. Forbedre sundhed og omsorg.

Og også have noget i reserve. Det er altid klogt med penge på kistebunden.

Flere offentlige investeringer er ikke hele svaret, men en del af svaret.

Mere offentligt forbrug er ikke hele svaret, men en del af svaret.

Flere skatte- og afgiftslettelser er ikke hele svaret, men en del af svaret.

Så når nogle prøver at give det indtryk, at regeringen vil bruge rub og stub på at sætte skatten ned, så er det er ikke rigtigt.

Men indrømmet: Vi vil heller ikke bruge rub og stub på offentligt forbrug.

Vi insisterer på en balance.

Det er forkert at reducere dansk politik til et valg mellem skat og velfærd. Det er et falsk valg.

Jeg vil advare mod at bruge hele råderummet på offentligt forbrug. Det er ikke ansvarligt. Det vil være at forpasse chancen for at lægge et solidt økonomisk fundament under vores fremtid.

Kun at tænke på nutiden er en letsindighed, som man vist skal være i opposition for at kunne tillade sig. En ansvarlig regering skal forberede landet til fremtiden.

Sidst jeg var statsminister, gennemførte vi en række svære, men nødvendige reformer.

Den socialdemokratisk ledede regering, som kom efter, fortsatte linjen. Med en klar ansporing og støtte fra både mit parti og andre borgerlige-liberale partier.

Der blev gennemført topskattelettelser. Selskabsskatten blev sat ned. Der blev gennemført besparelser på førtidspension og kontanthjælp.

Fordi vi her i Folketinget i fællesskab har løftet ansvaret for fremtiden. Og fordi flere danskere arbejder. Så har vi i dag penge at bruge.

Vi har allerede indgået første delaftale, hvor vi sammen med Dansk Folkeparti gør familiebiler billigere, sænker taksterne over Storebælt og finder penge til nødvendige investeringer i infrastruktur på Fyn.

Næste skridt er at sikre, at det skal betale sig at arbejde for endnu flere.

Det vigtigste formål med Jobreformens fase II er at lette skatten på arbejde for dem, der tjener mindst.

Helt konkret vil 21.000 flere få en mærkbar gevinst ved at gå fra passiv forsørgelse til aktivt job.

Det understøtter en social balance, hvor alle, der kan, bidrager.

Hvor der ikke er stilstand, men fremgang.

Når resten af verden flytter sig, er stilstand lig tilbagegang. Derfor skal vi have høje ambitioner.

Vi skal være klar til at bruge den ny teknologi. Robotter kan give bedre velfærd. Digitalisering kan mindske klimaforandringer. Fremtidens job kan blive mere givende og mindre nedslidende.

Vi skal fremme et stærkt Danmark, hvor vi griber mulighederne. Og et trygt Danmark, hvor alle får del i fremgangen.

Regeringen har inviteret fagbevægelse, virksomhedsledere, eksperter og andre til et partnerskab for Danmarks fremtid.

Vi skal have tårnhøje ambitioner for digitaliseringen. Derfor vil regeringen fremlægge en strategi for Danmarks digitale vækst.

Vi skal fastholde og udbygge et arbejdsmarked med både dynamik og ordentlige forhold. Og hvor der ikke sker social dumping.

Vi skal i fremtiden være endnu bedre til at omstille og efteruddanne. Derfor forhandler regeringen, arbejdsgiverne og fagbevægelsen om bedre voksen- og efteruddannelser. Fordi det er vigtigere end nogensinde for at få alle med.

Den enkelte har et ansvar for at lære hele livet. Det ansvar er større i morgen end i dag. Det skal en ny trepartsaftale bane vejen for.

I Danmark har vi været gode til at uddanne i takt med, at der er færre ufaglærte jobs. Det har gjort os rigere. Det har gjort flere tryggere.

Derfor har danskerne mod på fremtiden. Og et modigt folk fortjener et modigt Folketing.

Det tegner godt for fremtiden, når Danmark kan tiltrække vigtige investeringer. Når Apple og Facebook lægger datacentre i Åbenrå, Odense og Viborg.

Fordi forsyningssikkerheden er høj i Danmark. Og fordi vi har meget grøn energi.

Vi har den balance: Høje grønne ambitioner – og vi tjener penge på det.

På gode dage bliver al vores strøm produceret af vind.

Vedvarende energi står for mere af energiforbruget end nogensinde.

Regeringen har sat det mål, at mindst 50 pct. af energiforbruget i 2030 skal være fra vedvarende energi.

Og at vi skal være helt uafhængige af fossile brændsler. En ambition, som blev sat for ti år siden af den daværende Venstre-statsminister. Dengang turde vi ikke sætte årstal på. Det har vi gjort siden. Det skal være i 2050.

Hvordan går vi bedst i den retning? Det vil vi komme med et bud på efter nytår. I vores udspil til en ny energiaftale.

Når vi har det udspil på plads, har vi også en række centrale byggesten til en samlet klimaplan.

Danmark er et grønt foregangsland. Det er vi blevet gennem en lang, sej, fælles indsats.

I 12 af de seneste 16 år, hvor vi har styrket vores grønne position, har Danmark haft en borgerlig-liberal regering. Det giver ikke os patent på den grønne omstilling.

Men det viser, at det ikke passer, når andre forsøger at tage det.

Regeringen har netop sammen med Dansk Folkeparti afsat 1 mia. kr. til sol- og vindenergi.

I sidste måned lancerede jeg i New York det nye globale initiativ 'Partnerskaber for grøn vækst og verdensmålene' – P4G.

På den grønne område står vi heller ikke stille. Her er også fremgang.

Det går godt i Danmark. Flere har et arbejde. Og det glæder mig særligt, at optimismen har slået rod over hele landet.

Det oplevede jeg sidste måned i Esbjerg. Som er hovedsæde for Danmarks offshore industri.

Det var mit klare indtryk fra Thisted. Hvor Hanstholm Havn netop har fejret 50 årsjubilæum – i dag er den en af Nordeuropas førende fiskerihavne.

Det oplevede jeg i Vejle, hvor gamle familievirksomheder hjælper nye vækstvirksomheder på vej.

Og det så jeg så sent som i sidste uge i Hillerød, hvor virksomheden Foss satte et byggeri i gang, som vil give plads til flere hundrede nye vidensmedarbejdere.

Der er fremgang i hele landet. Den kurs skal vi fortsætte.

Regeringen er i fuld gang med at gennemføre den største samlede flytning af statslige arbejdspladser nogensinde.

3.900 job ud af hovedstaden, ind i resten af landet.

Vi har netop fået en ny status, der viser, at:

Ud af de 3.900 arbejdspladser er mere end 2.500 flyttet ind.

23 institutioner er flyttet.

Og mere end 25 byer har fået nye statslige arbejdspladser.

Undervejs var der nogle, som mente, at det blev svært – nærmest umuligt – at få dygtige folk til de styrelser og institutioner, der flyttede væk fra København.

Den kritik er gjort til skamme.

I august besøgte jeg Civilstyrelsen og Nævnenes Hus i Viborg.

Jeg talte med en ung mand, der havde valgt at tage turen frem og tilbage fra København, mens han så tiden an. Andre havde taget springet og var flyttet med familien. Og andre pendlede for eksempel fra Aalborg.

I Viborg er det lykkedes at skabe et attraktivt juridisk miljø.

Til glæde for de mennesker, der får nye jobmuligheder. De borgere, der får myndighederne tættere på. Den by, der får nye arbejdspladser.

Vi er i gang med at flytte statslige arbejdspladser i historisk omfang.

Jeg er glad for, at der også her i Folketinget er en stigende forståelse og en bredere opbakning til det.

Vi har også høje ambitioner for næste bølge.

I en ny udflytningsrunde vil regeringen igen etablere flere tusinde arbejdspladser ude i landet. Vi præsenterer vores udspil i december måned.

Der skal være en bedre balance geografisk. Og vi skal holde fast i den sociale balance, der er Danmarks styrke.

Nogle taler om den amerikanske drøm. At avisbuddet kan blive milliardær. Jeg har nu altid ment, at det er Danmark, der er mulighedernes land.

Gratis uddannelse. Tryk velfærd. Ligestilling mellem kønnene. Det er her, du kan få dine drømme opfyldt! I Danmark kan mennesker flytte sig.

Jeg er overbevist om, at det giver os en særlig drivkraft. Ud af social tryghed vokser dynamik og fremtidstro.

Jeg er stolt af at bo i et af de trykkest samfund i verden.

Regeringen passer på velfærdssamfundet. De aftalte serviceudgifter i kommunerne fra 2015 til 2018 er øget med godt og vel 1 mia. kr.

1 mia. mere – ikke færre penge, som under den socialdemokratisk ledede regering.

Danmark har et af verdens bedste velfærdssamfund.

Og det bliver hele tiden bedre. Men måske er vi ikke altid så gode til at huske på det, vi har opnået.

Tag sundhedsområdet. Der er sket en del, siden jeg blev sundhedsminister i 2001.

På sygehusene er der ansat 5.100 flere læger.

Og lige så mange flere sygeplejersker – 5.100.

Det svarer til, at der hver eneste dag – undtagen om søndagen – i gennemsnit er ansat én læge og én sygeplejerske mere. I gennemsnit 6 ekstra læger og 6 ekstra sygeplejersker om ugen.

Så vi i dag har flere ansatte og bruger flere penge til sundhed end nogensinde før.

Så kan man jo godt få den tanke: Hvor er alle de varme hænder og de mange penge blevet af?

De er blandt andet gået til at udføre tæt på 300.000 flere operationer. Til at halvere ventetiden til operationer. Til markant bedre kræftbehandling. Så langt flere overlever en kræftsygdom.

Det er godt.

Er det godt nok? Nej, det bliver det aldrig.

Den enkeltes behov kan blive glemt og klemmt i et virvar af systemer. Det er ulykkeligt for borgeren. Demotiverende for medarbejderen. Vi skal gøre det bedre.

I begyndelsen af næste år vil regeringen derfor præsentere en sammenhængsreform.

Jeg bliver selv både vred og bekymret, når mange ældre og kronikere kommer i klemme mellem sygehus, kommune og egen læge. I en tid med specialisering og supersygehuse, er det ekstra vigtigt, at vi også tager hånd om det enkelte menneske helt tæt på.

Regeringen vil i det nye folketingsår også komme med et udspil til et nært og sammenhængende sundhedsvæsen for især de ældre og de kronisk syge.

Fællesskabet skal være der for os, hvis vi bliver syge, og når vi bliver gamle.

Vi skal værne om fællesskabet. Det store – det, der favner os alle – men også hverdagens fællesskab. Det skal være endnu stærkere.

Her er foreningerne en kulturel grundpille i vores samfund. Regeringen vil fremlægge en strategi for at få flere med i foreningslivet. Det vil vi sætte penge af til fra satspuljen.

Fællesskabet skal også stå klar med hjælp, hvis katastrofen rammer.

Den 17. juni blev Grønland hårdt ramt af et fjeldskred, der forårsagede en tsunami. Mennesker mistede livet. Boliger blev ødelagt. Livsgrundlaget blev fjernet for de fleste borgere i de to bygder Nuugaatsiaq og Illorsuit.

Danske og grønlandske myndigheder har i fællesskab ydet en stor indsats. Tak for det. Og tak til Folketinget for opbakningen til at støtte selvstyret med 30 mio. kr. til at hjælpe de berørte borgere med at skabe en ny tilværelse.

Vi har også aftalt et samarbejde om at rydde op efter den tidligere amerikanske militære tilstedeværelse i Grønland.

Vi har en dialog om fiskeriområdet med Færøerne og Grønland. Og vi har et samarbejde i Arktisk Råd.

På Færøerne er der høj økonomisk vækst og tæt på fuld beskæftigelse. Optimismen er stor. Befolkningen har for første gang rundet 50.000.

Både på Færøerne og i Grønland er der en national stolthed og selvfølelse, som er fundamentet for arbejdet med egne forfatninger. Det har jeg fuld forståelse for. Men samtidig sætter grundloven nogle klare rammer. Det ved jeg, der er opmærksomhed om.

Jeg tager diskussionen alvorligt.

Jeg holder meget af Grønland. Jeg holder meget af Færøerne. Og af Danmark. Jeg holder af rigsfællesskabet.

I dag vil jeg benytte lejligheden til at sige til de grønlandske og færøske medlemmer af Folketinget: Tak for det store arbejde, I yder. For os alle sammen.

Vilkår ude og hjemme hænger tættere sammen end nogensinde.

Regeringens nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi udstikker centrale pejlemærker for Danmark i en udfordrende tid. Jeg ser frem til, at vi snart skal drøfte strategien her i Folketinget.

Det er en vigtig debat. Der er meget at tale om.

Verdens mægtigste land, USA, er på en mere uforudsigelig kurs end før.

Briternes beslutning om at træde ud af fællesskabet udfordrer samarbejdet i EU.

Et mere aggressivt Rusland. Et vanvittigt Nordkorea. Ustabilitet i Nordafrika og Mellemøsten. Terror og migration.

Trusler fra cyberspace og forsøg på at påvirke vores samfund udefra.

En urolig verden. Så sent som i går den helt forfærdelige og onde handling i Las Vegas.

Det mest blodige masseskyderi i årtier. Helt almindelige mennesker, som hyggede sig til en countryfestival, er brutalt blevet mejet ned.

Fredens og frihedens pris er steget.

Det samlede trusselsbillede er mere alvorligt end i nogen anden periode efter Murens fald.

Regeringen vil give Forsvaret flere militære muskler. Så vi bedre kan bidrage til NATO's kollektive afskrækkelse og forsvar. Og så vi fortsat kan være engagerede ude i verden.

Vi vil øge Forsvarets muligheder for at støtte politiet. Til gavn for vores sikkerhed.

Og vi vil styrke beskyttelsen mod cyberangreb markant.

Det vil indgå i det forslag til en ny forsvarsaftale, som vi vil fremlægge senere i denne måned.

Regeringen vil give Forsvaret et substantielt løft.

De store investeringer i forsvar, grænsekontrol, politi, efterretningstjenester og vores øvrige nationale sikkerhed er nødvendige.

Men den fælles kultur og de idealer om frihed og lige muligheder, der har

bundet os sammen gennem generationer – dét er vores faste ståsted i en urolig verden.

Vores fællesskab er det stærkeste værn af alle.

Frihed og lige rettigheder. Det er også fælles europæiske værdier.

Den helt afgørende platform til at varetage danske interesser i verden er EU.

Samarbejdet er ikke perfekt – men det er uendeligt bedre end alternativet: Et splittet Europa, hvor alle er sig selv nærmest.

Vi må ikke tage gevinsterne ved EU for givet. Det har Brexit mindet os om.

Fordelene virker måske usynlige i det daglige. Men de er store.

Det Indre Marked. Danske virksomheder har fri adgang til 500 millioner forbrugere. Danske forbrugere har fri adgang til et hav af varer. Fordelen for en almindelig familie kan gøres op til 65.000 kroner om året.

Vi har brug for EU. Netop derfor er det vigtigt ikke at fortabe sig i nye store integrationsprojekter. Men bruge kræfterne på det, der betyder noget.

Vækst og job. Migration. Styr på de ydre grænser. Sikkerhed.

Og netop fordi vi har brug for EU, skal vi også gøre op med åbenlyse urimeligheder.

Der skal være den balance i EU-politikken.

Langt de fleste EU-borgere i Danmark arbejder, betaler skat og bidrager til samfundet.

Men når den fri bevægelighed udnyttes til tiggeri frem for arbejde. Eller man tager en dansk børnecheck med tilbage til et land, hvor den er tre gange så meget værd. Så er det urimeligt.

Vi har brug for en ny rimelighed. En bedre balance.

I næste måned overtager Danmark formandskabet for Europarådet.

Her er det min klare ambition at arbejde i samme retning.

Mod urimeligheder. For rimelighed.

Menneskerettighedsdomstolen har på nogle områder skabt en praksis og en retstilstand, som befolkningen og de enkelte lande ikke kan se sig selv i.

Jeg kan ikke acceptere, at vi ikke kan udvise dybt kriminelle udlændinge fra Danmark ud fra hensyn til familieliv og privatliv. Det strider imod min retfærdighedsfølelse.

Jeg kan ikke forklare, at kriminelle fra nogle EU-lande skal blive i Danmark, fordi fængslerne i deres hjemlande ikke lever op til de menneskerettigheder, som landene selv har underskrevet. Det bør da ikke være vores problem i Danmark.

Her er også behov for en ny rimelighed.

De europæiske samarbejder – både i EU og i Europarådet – skal give mening for borgeren.

Det er en del af et frit, rigt og fredeligt Europa.

Vi kæmper for danske værdier ude i verden. Jeg er stolt over den indsats vores udsendte mænd og kvinder yder i verdens brændpunkter: Irak, Afghanistan, Mali, Kosovo, Mellemosten, Sydsudan, Sydkorea. I gør Danmark ære.

Og jeg er meget stolt over, at Danmark kæmper for verdens kvinder.

Når andre trækker sig, stiller vi op med ekstra styrke.

Og regeringen vil nu afsætte det største beløb i Danmarkshistorien til humanitær bistand.

Vi ønsker at hjælpe. Give flere mennesker håb om en bedre fremtid i hjemlandet.

Så søger færre mod Europa. Vi sparer penge på asylcentre i Danmark. Penge, som vi i stedet kan bruge til at hjælpe mennesker i nærområderne.

På den måde hænger det, vi gør hjemme, og det, vi gør ude, tæt sammen.

Regeringen vil fortsætte med at stramme udlændingepolitikken.

Vi arbejder på at få de asylansøgere, som er blevet afvist, sendt hjem.

Vi vil holde fast i stramme familiesammenføringsregler.

Og vi vil stramme reglerne for indfødsret. Dansk statsborgerskab er for dem, der ønsker at være en del af Danmark. For mennesker, der vil vores værdier og demokrati.

Den fælles indsats i EU har bragt migrantstrømmen ned.

Politik gør en forskel.

De stramninger af udlændingepolitikken, som vi har gennemført, har været med til at bringe asyltallet til Danmark markant ned – også sammenlignet med resten af Europa.

Politik gør en forskel.

De stramninger af kontanthjælp og integrationsydelse, som vi har gennemført sammen med Dansk Folkeparti, er med til at få flere flygtninge og indvandrere i arbejde.

Politik gør en forskel.

De aftaler om integration, som arbejdsmarkedets parter, kommunerne og regeringen har indgået, betyder, at langt flere flygtninge bliver erklæret jobparate end nogensinde.

Politik gør en forskel.

Det går den rigtige vej, men vi er ikke i mål. For på trods af mange gode viljer og en lang række af planer og udspil – herunder flere, jeg selv har et medansvar for – er der også problemer, som ikke er løst.

Rundt om i landet er der slået huller i danmarkskortet. Her lever man uden kontakt til resten af samfundet. Mange ønsker ikke den kontakt.

Der hersker en modkultur, som er vokset ud af et miljø, hvor alt for mange lever af overførselsindkomst.

Hvor det ikke er reglen, at man passer et arbejde. Hvor der ikke er den deltagelse, det fællesskab, det ansvar, som følger af at have et job. Hvor flere er kriminelle.

Det er ikke lykkedes at sætte effektivt ind mod parallelsamfund. Det er et alvorligt svigt. Det ansvar må vi tage på os.

Det er vigtigt for mig at sige, at langt de fleste, der kommer til Danmark udefra, bidrager positivt.

Jeg møder mange velintegrerede indvandrere og efterkommere, der er bekymrede for deres børns fremtid. Som frygter, at deres egne børn, som passer skolen, som arbejder, som klarer sig godt, bliver slået i hartkorn med de unge, der ikke bruger de muligheder, det danske samfund giver dem.

Jeg vil sige til alle jer med udenlandsk baggrund, som har taget Danmark til jer: I er velkomne, I gør det godt. Bliv ved med det.

Integration handler ikke om hudfarve, ikke om religion. Det handler om at vælge Danmark til.

Danmark er og skal være Danmark. Et trygt land. Et frit land.

Derfor skal vi tage fat på de store problemer, der opstår, når vores frihedsrettigheder bliver lagt i hænderne på nogen, der bruger dem til modarbejder friheden.

Den danske friskoletradition er ét eksempel, der viser dilemmaet.

De frie skoler er vokset ud af Grundtvigs tanker. Som et redskab til at myndiggøre og skabe mere frihed.

Men den frihed, som i hænderne på danske skoleledere, lærere og forældre bruges til at oplyse, anvendes desværre på andre skoler til at formørke.

Danske regler, love og normer kommer til kort i områder, der ikke er danske i deres værdisæt.

Derfor har regeringen strammet lovgivningen for friskoler. Og tilsynsmyndighederne har fulgt op. En skole har fået frafrataget sit statstilskud permanent. Andre er sat under skærpet tilsyn.

Jeg er meget tilfreds med, at myndighederne gør op med skoler, der svigter deres ansvar. Et ansvar for at ruste børnene til at leve i et land, hvor vi har frihed og folkestyre.

Vi er nødt til at tage mere håndfast og direkte fat om problemernes rod. Ellers vokser de os over hovedet med risiko for, at alle skæres over en kam, så vi mister den tolerance for forskellighed, som også er en dansk værdi.

Regeringen vil derfor ved årets udgang komme med konkrete forslag til, hvordan vi langt mere målrettet kan sætte ind over for parallelsamfund.

I sidste måned blev to borgere ramt af skud på Nørrebro i København. Helt tilfældige mennesker.

I sidste uge blev der skudt mod en civil politibil. Et angreb mod dem, der er ansat til at passe på os.

Det er et direkte angreb på tilliden og trygheden i vores samfund.

Som borgere skal vi kunne leve vores liv og gå i fred og ro på gaden.

Og de offentligt ansatte skal ikke arbejde med risiko for deres liv – de fortjener tværtimod en kæmpe respekt for det, de gør.

Stor respekt for alle jer, der knokler, for at Danmark er et trygt og godt land.

Det gælder i politiet. Det gælder på sygehusene, på plejehjemmene, i børnehaverne, på skolerne, på socialkontorerne, på bostederne – på alle offentlige arbejdspladser.

I passer på Danmark.

Vi skal passe på tilliden og trygheden.

Der er alvorlige bandekonflikter.

Kriminalitet skal bekæmpes hårdt mod hårdt. Det gør vi med den række stærke initiativer mod bander, som vi har vedtaget her i Folketinget.

Men vigtigst skal vi forebygge, at mennesker havner i den situation, hvor de ødelægger andres liv og forspilder deres eget.

Og allervigtigst skal vi have fat i de helt unge, før det går frygteligt og uopretteligt galt.

Vi skal have børn og unge væk fra kriminalitet og ind i et ordentligt liv.

Regeringen vil stille de helt unge kriminelle til ansvar for deres handlinger. Der skal være en konsekvens. Men børn er børn. Og vi vil ikke sætte børn i fængsel.

Vi vil foreslå at oprette nye Ungdomskriminalitetsnævn med en dommer i spidsen, der skal behandle sager med børn og unge ned til 12 år, som er på vej ud i hård kriminalitet.

Det vil både give en hurtigere reaktion over for de helt unge. Og en tværgående social indsats.

Regeringen vil om kort tid fremlægge vores reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet.

De helt unge skal mødes med konsekvens og en fast hånd, når de træder forkert. Men også et varmt hjerte og et håb om et andet og bedre liv.

Regeringens udspil om ungdomskriminalitet er en ny brik i vores samlede strategi for at støtte børn og unge på kanten, få dem væk fra kanten og frem i livet.

Sammen med det store flertal af Danmarks ungdom.

Sidste år fik 138.000 unge et eksamensbevis i hånden. Fra en erhvervsuddannelse, et gymnasium eller en videregående uddannelse. Det er historisk mange.

I disse år bruger vi flere penge på uddannelse end nogensinde. Mere end 30 mia. kr. alene til ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. Det er en stigning på 30 pct. over ti år.

Alligevel sidder der i hver skoleklasse typisk fire eller fem elever, der ikke har greb om det faglige. Som ikke begejstres af mulighederne. Men tværtimod trækkes ned af magtesløsheden.

Dem må vi ikke svinge. Uddannelse bliver stadig vigtigere for at få et arbejde, forsørge sig selv og klare sig i livet.

Prisen for ikke at gøre noget stiger.

Derfor er jeg glad for, at vi i juni måned indgik en politisk aftale om dagtilbud med ekstra støtte til udsatte børn.

Derfor er jeg meget tilfreds med den aftale, vi har indgået med fagbevægelsen og arbejdsgiverne om flere praktikpladser til de unge på erhvervsuddannelserne.

Derfor ser jeg frem til, at vi snart indgår en aftale om de forberedende uddannelsestilbud for de unge, der har sværest ved at finde vej efter folkeskolen.

Og derfor er jeg også glad for, at skolepuljen nu er ude at arbejde på mere end 100 folkeskoler i hele landet. En pulje, som er et tilbud til skoler med mange fagligt svage elever.

Til gengæld er det helt ubegribeligt for mig, at skolerne i Københavns Kommune, den kommune med størst problemer, lukker døren for en pose

penge og udstrakt hånd. Det er et svigt af eleverne i København.

I august besøgte jeg Søndervangskolen i Aarhus. Her har de allerede hævet niveauet med ét karakterpoint på få år. Selvom mere end 9 ud af 10 af eleverne har indvandrerbaggrund. Nu skal skolepuljen hjælpe dem med at gøre det endnu bedre.

I sidste måned var jeg på Sørslev-Hårslev Skole på Nordfyn. Her fortalte Cecilie og Liva fra 7. klasse, at skoledagen nu er mobilfri. At eleverne skal være ude i alle frikvarterer. Og at en mere struktureret skoledag gør det lettere at lære og at trives.

Det er mit håb, at metoder og tilgange fra skolepuljen vil sprede sig til mange flere skoler. Til gavn for de børn, der har mest brug for det, så vi får alle med.

Alle skal med!

Hvorfor er det så vigtigt?

Fordi Danmark er et land, hvor vi vinder fælles styrke ved at være i øjenhøjde. Vi deler skole og boligkvarter og taler sammen over hækken eller kaffen, selvom vi er forskellige.

Dén balance er vigtigere end noget andet.

Derfor siger jeg klart fra over for den modkultur og de parallelsamfund, der sætter skel mellem mennesker.

Jeg ønsker et Danmark, hvor der er frihed til forskellighed og lige muligheder.

I dag er jeg stolt over at holde min tale i en Folketingssal, hvor vi har fået bedre arbejdsforhold for dem, der for eksempel bruger kørestol. Det manglede bare i demokratiets hjerte.

Tak til Folketingets formand og resten af præsidiet for den vigtige prioritering.

I næste måned vil regeringen fremsætte et lovforslag mod forskelsbehandling og for ligestilling af mennesker med handicap.

Jeg forventer en bred opbakning til det.

Vi skal hele tiden bevæge os mod et Danmark, hvor flere deltager.

Ikke kun de begejstrede unge på Esbjerg gymnasium og deres ligesindede. Men os alle sammen. Alle vi danskere.

Det går godt i Danmark. Det går sådan set ret godt.

Der er grund til optimisme. Og hvis vi bruger de gode tider med rettidig omhu, har vi også i fremtiden noget at have optimismen i.

Så kan vi gå endnu bedre tider i møde. Bedre end nogensinde. For flere end nogensinde.

DANMARK LEVE. Hurra! Hurra! Hurra!

Kilde

www.stm.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folketingstale, Venstre, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/statsminister-lars-loekke-rasmussens-tale-ved-folketingets-aabning-2017>